

[Christmas Møller.]

at hvad han ikke kan faa igennem ved Lovforanstaltninger, det skal han have igennem i Kraft af sin Bemyndigelse.

Den højtærede Handelsminister siger, at de Konservative vil gaa med til den frie og ukontrollerede Indførsel, da de Forslag, vi er kommet med om Told og Dumpingforanstaltninger, jo kun er en Gestus. Ja, det er jo ikke den højtærede Handelsminister eller Regeringspartierne, der bestemmer, hvad der er Gestus eller ikke. Hvis Handelsministeren i Overensstemmelse med, hvad der er hans Pligt, vil søge at begrænse Indførselen her til Landet; maa han begrænse den ad de Veje, som er politisk mulige, og det er ikke ad den højtærede Ministers egen Vej.

Naar den højtærede Minister udtrykker den politiske Stilling her i Landet paa den Maade, at han f. Eks. taler om, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var fælles Ordfører for sit eget Parti og mit Parti, spørger jeg: Hvorfra har den højtærede Handelsminister det, og med hvilken Ret siger den højtærede Minister dette, ikke blot lige efter, at vi har forelagt de Forslag, vi har, men efter at Finansministeren har faaet sine Toldforslag gennemført med vore Stemmer og mod Venstres?

Den højtærede Handelsminister gentog, at Venstre nægtede at forhandle om Toldlove; den højtærede Handelsminister er af Venstre allerede svaret her. Jeg for mit Vedkommende svarer: Tør den højtærede Handelsminister benægte, at jeg Gang paa Gang i Valutaudvalget har opfordret til at optage Forhandling i Henhold til § 7. I det Øjeblik, der skulde være nogen Strid herom, spørger jeg ham, om han ikke vil offentliggøre de Referater, som viser, om Ministeren eller jeg har Ret. Jeg har ikke set det Referat, jeg ved ikke, hvad der staar i det, hvor udførligt det er, men jeg ved, at der overhovedet ikke kan være Tvivl om, at Ministeren Gang paa Gang er opfordret til at paa-begynde Arbejdet i Henhold til § 7. Alligevel kommer den højtærede Handelsminister og angriber det konservative Folkeparti, som i Udvalget har opfordret ham hertil. Ved vort Forslag af 4. August, som er offentliggjort 2½ Maaned eller 3 Maaneder, inden Loven skulde udløbe, sagde vi: Lad os tage fat paa dette Arbejde! Naar den højtærede Handelsminister har ledet Arbejdet paa den Maade, at han kun har givet Rigsdagen nogle ganske faa Dage til Behandling af hele Sagen, kan han ikke komme og sige det, han siger. Sandheden

er den, at den højtærede Handelsminister igennem sin Ledelse af dette Arbejde har villet bringe, eller i hvert Fald har bragt, Rigsdagen i en Tvangssituation, og nu er han kommet i samme Situation som den, der har villet grave en Grav for andre og selv er faldet i den.

Til den højtærede Udenrigsminister skal jeg kun sige, at det Ændringsforslag, som er stillet af Oppositionspartierne i Udvalget, efter de Oplysninger, der foreligger, opfylder det nødvendige til at gennemføre de tre Formaal, som den højtærede Udenrigsminister mente, Partierne paa Rigsdagen var enige om.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg sige, at jeg tror ikke, det var særlig klogt af ham, at han paa en saa ostentativ Maade gav Udtryk for den daarlige Samvittighed, han havde, idet han straks begyndte at feje det til Side, hvorpaa jeg havde bygget en hel Del af min Politik op, ved at sige, at det var gamle Citater. Jeg gengav ganske klart, hvad der var forefaldet i en Situation i 1926, en Situation, der lignede denne, en Situation, hvor der var samme Flertal, men hvor der var Spørgsmaal om en Lov af langt mindre økonomisk Rækkevidde, og jeg nævnte, at det radikale Venstre klart krævede: parlamentarisk Kontrol, intet mod et Flertal i et Udvalg, sammensat nøjagtig paa samme Maade, nemlig 4×3 , hvor der nu er Tale om 4×2 , som Valutaudvalget i Rigsdagen er sammensat paa i Dag. Naar den højtærede Indenrigsminister siger, at et saadant indre økonomisk Spørgsmaal ikke kan sammenlignes med de handels- og udenrigspolitiske Formaal, man skal tjene, er Meningen altsaa den, at man vil have, at Rigsdagen ved denne Lovgivning skal fraskrive sig Retten til at udføre et Arbejde, tjenende, sigtende og stilende mod handels- og udenrigspolitiske Formaal.

Til Udvalgets ærede Ordfører (Hans Nielsen) skal jeg sige, at han ved den Tale, han sidst holdt, gav en slaaende Karakteristik af hele den Maade, hvorpaa dette Arbejde er ledet. Der er ikke fra Oppositionens, ikke fra mit Partis Side lagt Hindringer i Vejen for, at dette Arbejde kunde forceres frem, oven i Købet i meget stærkt Tempo; men nu skal man oven i Købet have Bebrejdelser fra det ærede Medlem for, at man har tilladt dette. Hvis dette skal være Skik fra Regeringspartiernes Side, tror jeg, de maa belave sig paa, at Frister og alt sligt i Fremtiden vil blive krævet overholdt, saa tror